

Indsamlinger

I kirken samler vi ind næsten hver søndag. Det var vi altid gjort i kirken og op igennem kirkens historie.

Vi samler ind til velgørende formål. Menighedsrådet skal godkende indsamlingen, så det er ikke bare lige, hvad præsten synes, det kunne være godt at samle ind til.

En kirkegænger spurgte mig engang, hvorfor der altid var al den tiggeri i kirken? – underforstået at når man betalte sin kirkeskat, så skulle man ikke også have pungen op af lommen, når man kom i kirke.

Men det har en ganske bestemt historie, hvorfor vi samler ind. Det begyndte alt sammen i oldkirkens første år (som man kan læse det i Apostlenes Gerninger i Bibelen), hvor de nyetablerede kristne menigheder i Lilleasien på Paulus opfordring samlede penge ind til de fattige i den kristne menighed i Jerusalem. Paulus rejste så rundt og samlede pengene sammen og overbragte pengegaven, når han kom tilbage til Jerusalem. Paulus skriver faktisk om det i sine breve, hvor han opfordrer sine læsere til at give gode pengegaver til de fattige i andre menigheder.

Der begyndte det, og det er det, vi stadig gør i de kristne menigheder; vi samler penge ind til dem, der har behov for det. Vi har således en meget lang tradition for indsamlinger, og her i Danmark er den slet ikke så fasttømmeret som i andre lande og andre menigheder. Hos os er det frivilligt om vi vil erlægge en mønt eller en seddel, når vi går ud af kirken. I andre lande går posen / skålen rundt mellem kirkegængere på bænken under gudstjenesten, og således kommer der et mindre pres på den enkelte for at putte noget i.

Det er frivilligt, om du vil støtte, men pengene går altid til et godt formål!

Lone Hvejsel, provst i Ringkøbing

Maj 2019